

ת"פ 69980/11/20 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד נשאת בן חוסיין בדר, גיהאד בן אסמאעיל אבו בדר - לא בענינו

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ד תשרי תשפ"ב
30 ספטמבר 2021

ת"פ 69980-11-20 מדינת ישראל נ' בדר(עציר) ואח'

תיק חיצוני: 860854/2020

לפני כב' השופט רון סולקין

המאשימה

נגד

הנאשם

מדינת ישראל - פמ"ד ע"י ב"כ עו"ד הדס עמר

1. נשאת בן חוסיין בדר

2. גיהאד בן אסמאעיל אבו בדר - לא בענינו ע"י ב"כ עו"ד

סמיר אבו עאבד

גזר דין לנאשם 1

כתב האישום והשתלשלות הדין

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין עבירה של החזקת נשק שלא כדין, בניגוד לסעיף 144א' רישא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן (תיקון טכני, שלא במסגרת הסדר טיעון, על דרך של הוספת עדי תביעה), החל ממועד שאינו ידוע למאשימה, ועד ליום 18.11.20, החזיקו הנאשמים בתת מקלע מאולתר, קליבר 9 מ"מ, אשר יורה ובכוחו להמית (להלן: "הנשק").

ביום 18.11.20, בשעה 14:15 או בסמוך לכך, שהה הנאשם 1 בשכונה 3 ביישוב לקיה, והחזיק בידיו את הנשק עטוף ניילון נצמד.

באותה העת, שוטרים אשר עברו באיזור הבחינו בנאשם 1, חשדו שהוא מחזיק בנשק וניגשו אליו. הנאשם 1 השליך את הנשק מידי אל הקרקע.

הנאשמים בחרו להודות בכתב האישום כפי שהוא, והורשעו על סמך הודאתם.

לבקשת ההגנה, הופנו לשירות המבחן למבוגרים לקבלת תסקיר לענין העונש.

עמוד 1

לאור אי השלמת הליך הערכת שירות המבחן בנוגע לנאשם 2, נשמעה פרשת העונש בענינו של הנאשם 1 בלבד, ומכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה הגישה, לענין העונש, גיליון רישום פלילי של הנאשם 1 - לחובת הנאשם הרשעה קודמת ב-30 עבירות של גניבה בידי עובד. על הנאשם נגזרו 4 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי בסך ₪ 40,000 למתלונן.

ההגנה לא הגישה ראיות לענין העונש.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בענינו של הנאשם הוגש תסקיר המפרט את נסיבותיו האישיות, כבן 32, נשוי, אב לשלושה ילדים, מתגורר בשוב לקיה. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, ולאחר מכן עבד בתחום הבנין, למעט תקופה קצרה, בה עבד בתפקיד מחסנאי בסופרמרקט.

לדבריו, סייע לאחראי עליו לגנוב מהסופר ולמכור את הסחורה, כיוון שהאחראי איים עליו, כי אם לא יסייע לו - יפוטרו.

ביחס לעבירה דנן, הודה הנאשם במיוחס לו, אך לדבריו, לא הוא שהחזיק באופן קבוע בנשק, אלא נטל אותו מבן דודו, הנאשם 2, כדי למסור הנשק לאביו של הנאשם 2, כדי שירתיע אותו. לדבריו, נתפס על ידי המשטרה כאשר נטל את הנשק. יצוין כבר כעת, כי לטענה זו של הנאשם אין תימוכין בראיות והיא חורגת מהמסכת העובדתית הנקובה בכתב האישום המתוקן.

הנאשם שלל מעורבות שולית, שימוש בחומרים פסיכודליים או מעורבות בהימורים.

שירות המבחן התרשם, כי לנאשם מעגלי תמיכה משפחתיים.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מביע עמדה קרבנית, ממזערת ומטשטשת את חלקו, תוך שנוטה להשליך האחריות על הנאשם 2 - בן דודו הצעיר ממנו בפער גיל משמעותי, והוא אף מטשטש את המידע באשר ליחסיו עם הלה.

שירות המבחן התרשם, כי תקופת מעצרו, בה חווה ניתוק ממשפחתו, היוותה בעבורו אלמנט הרתעתי ומציב גבולות.

בשקלול הגורמים, המליץ שירות המבחן למבוגרים על ענישה מוחשית, בדמות מאסר בפועל, לתקופה קצרה.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעוניה בכתב (2/ת) והשלימה אותן על פה.

התביעה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו - הגנה על שלום הציבור ובטחונו ושמירה על גופו וחיו של אדם.

התביעה הדגישה את פוטנציאל הסיכון מהחזקת נשק חם, שלא כדין, אשר עלול למצוא דרכו לפעילות עבריינית או בטחונית שלילית.

התביעה ביקשה לייחס משקל לעברו הפלילי של הנאשם, אשר ריצה עונש מאסר במהלך תקופת מעצרו, בגין עבירה אחרת.

התביעה טענה, כי עבירות הנשק הפכו למכת מדינה וביקשה להטיל ענישה שתרתיע את היחיד והרבים.

התביעה עתרה למתחם ענישה הנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה מרתיע וקנס משמעותי.

התביעה ביקשה שעונש המאסר יוטל במצטבר לכל עונש אחר.

התביעה ביקשה למקם עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם, אך לא ברף התחתון ממש.

ההגנה טענה, כי מתחם העונש אליו עותרת התביעה, אינו מידתי.

ההגנה טענה, כי הנאשם אדם נורמטיבי, אשר בא ממשפחה נורמטיבית.

ההגנה ביקשה לייחס משקל לנסיבותיו האישיות של הנאשם.

ההגנה טענה, כי מדובר באירוע נקודתי, בו הנאשם 2 מסר לנאשם 1 את הנשק, כאשר לא היה למשטרה מידע מוקדם,

ומדובר בהחזקה למספר דקות בלבד.

ההגנה ביקשה לייחס משקל לתקופת מעצרו של הנאשם, כשבעה חודשים, בהם לא ראה את בני משפחתו.

ההגנה עתרה למתחם ענישה אותו קבע בית המשפט בעבר.

בדברו האחרון של הנאשם מסר, כי הוא מצטער על מעשיו ולוקח אחריות מלאה, רוצה לשוב הביתה למשפחתו, ומקווה שלא יחזור על מעשיו.

דין והכרעה

אין צורך להכביר מילים על פוטנציאל הסיכון הנובע מהחזקת נשק חם קטלני, שלא כדין. כלי הנשק עלול למצוא דרכו לפעילות שלילית, אם פלילית ואם נגד בטחון המדינה.

החזקת נשק על ידי מי שלא נבדק, לא נמצא מתאים ולא הוכשר לכך, בתנאים שאינם מבטיחים בידודו של הנשק מהסביבה (כיום, מי שמחזיק נשק ברישיון נדרש לאפסנו בכספת מאובטחת, מאחורי שני מנעולים), עלולה להביא לסיכון שלום הציבור, גם אם אין ראיות שהוחזק לצורך פעילות שלילית, כמפורט לעיל.

בנוסף, החזקת נשק כאמור עלולה להביא לפגיעה בשלטון החוק ובנושאי שלטון החוק, המבצעים את תפקידם.

בפסק הדין ע"פ 3288/14 **מדינת ישראל נ' קריספל** (פורסם במאגרים), נאמר:

בשל פוטנציאל ההרס הטמון בכלי נשק, הכולל גם אפשרות לפגיעה עיוורת באנשים מן הישוב, מתפקידו של בית המשפט להרתיע אף מפני עבירת החזקת נשק שלא כדין. זאת, כדי לבלום את שרשרת העבירות בשלב ראשוני.

בפסק הדין ע"פ 4945/13 **סלימאן, נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), נאמר:

... התגלגלותם של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלולה להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של ולאילו תוצאות הרסניות יובילו. ודוק: הסיכון שנשקף לשלום הציבור צריך להילקח בחשבון על ידי כל מי שמחזיק בידו נשק שלא כדין, גם אם אינו מחזיק בו למטרת ביצוע של עבירות אחרות. עצם החזקת נשק בעל פוטנציאל קטילה מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות טומן בחובו סיכון, באשר המחזיק בו נתון תמיד לחשש שיתפתה לעשות בו שימוש, ולו ברגעי לחץ ופחד.

[ההדגשה אינה במקור].

בשורה של פסקי דין נקבע, כי חומרת הסיכון הנשקף מעבירות אלה, מחייבת השתתפות עונשי מאסר בפועל בגין עבירות אלה וזאת גם כאשר המדובר, לכאורה, במי שמנהל אורח חיים נורמטיבי ואין לחובתו הרשעות קודמות. ראו רע"פ 2718/04 אבו דאחל נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים):

יוער כי הסכנה הטמונה בעבירה החמורה של החזקת נשק מצדיקה הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שזו עבירתו הראשונה. בבוא בית המשפט לשקול את הענישה בעבירות מסוג זה, עליו לתת משקל נכבד יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים בכוח מלבצע עבירות דומות, על פני הנסיבות האישיות של העבריין.

עוד ראו רע"פ 5220/09 עוואודה נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים):

אשר על כן משכבר נקבע הכלל לפיו ככלל יש לאסור את המבצעים עבירה זו, גם אם מדובר בעבירה ראשונה, מאחורי סורג וברית, ואילו אורך התקופה כלול בנסיבות הספציפיות של העושה והמעשה.

[ההדגשה אינה במקור].

מתחם ענישה

לצורך סקירת מדיניות הענישה הנוהגת, תובא להלן פסיקה רלוונטית:

· בגזר דין ת"פ 32560-12-16 מדינת ישראל נ' אלסאריעה (פורסם במאגרים), נדון נאשם בגין עבירה של נסיון להחזקת אקדח מסוג ברטה (העבירה תוקנה לנסיון, במסגרת הסדר טעון, בשל כך שהנשק לא היה תקין), וכן תת מקלע מאולתר, כשכלי הנשק הוחזקו בביתו של הנאשם שם, לעונש מאסר בן 20 חדשים בפועל. זאת, במסגרת מתחם כולל שנע בין 18 עד 42 חדשי מאסר. בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, דחה בית המשפט המחוזי, הרכב אב"ד כב' הנשיאה ר' יפה-כץ, ערעור ההגנה על חומרת העונש, תוך שמצא, כי חרף העדר אינדיקציה על שימוש פלילי או אחר המתוכנן בנשק, ועל אף נסיבותיו האישיות של המערער שם (צעיר ללא עבר פלילי) - הרי הנסיבות האישיות ואינטרס השיקום, נדחים מפני האינטרס הציבורי של מיגור עבירות מסוג זה.

· בפסק דין נוסף, העמיד בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, העונש על החזקת רובה סער בודד על 22 חדשי מאסר בפועל, כשאחת מחברי ההרכב, בדעת מיעוט, הציעה להעמידו על 28 חדשי מאסר בפועל. אכן, באותו מקרה (עפ"ג 32503-04-19 אלקורעאן נ' מדינת ישראל, פסק הדין מיום 12.06.19) היו נתונים לחומרה (המדובר היה בכלי נשק צה"לי תקני, שנעשה בו שימוש פלילי בעבר,

ולנאשם שם גם היה עבר פלילי, אם כי לא מכביד), אך גם שם, נקבע, בבית משפט השלום, מתחם ענישה זהה ולא היה שינוי במתחם.

בפסק דין נוסף, שניתן בתקופה האחרונה, נדחה ערעור ההגנה על עונש בפועל בן 18 חודשים בתוספת מאסר מותנה וקנס בסך 12,000 ₪, שהושתו על צעיר שהחזיק כלי נשק מסוג תת מקלע מאולתר.

אותו מערער החזיק בנשק למשך עשרה ימים בלבד ואף הוסכם, כי החזיקו בעבור אחר.

בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, הרכב בראשות הנשיאה כב' השופטת ר' יפה-כץ, ציין:

בית המשפט קמא ציין ובצדק, את החומרה הרבה שיש לראות בעבירות הקשורות בנשק, ואף בצדק ציין, כי בית המשפט מצווה להחמיר את הענישה בעבירות כגון אלה, כדי להגן על הציבור. כך צדק גם בית המשפט בעת שקבע מתחם עונש כפי שקבע...

בית משפט קמה הדגיש את העובדה כי העבירה של החזקת נשק הפכה למכה של אזור הדרום, ואף צדק, כאשר קבע שלא ניתן להתעלם מנסיבה זו בעת קביעת העונש הראוי למערער.

ראו עפ"ג 4673-08-19 **אבו מוסא נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים - להלן: "**פרשת אבו מוסא**").

עוד ראו, לעניין מתחם הענישה, מספר גזרי דין שניתנו לאחרונה: ת.פ. 30406-04-16 **מדינת ישראל נ' אבו עאמר**; ת.פ. 65912-01-18 **מדינת ישראל נ' אבו מדעם ואח'** (גזרי הדין פורסמו במאגרים). בגזר הדין האחרון - נדון אחד הנאשמים, שהורשע, על פי הודאתו, בהחזקת אקדח חצי אוטומטי בלבד - לעונש מאסר בפועל בין 18 חודשים. בערעור לבית המשפט המחוזי - הועמד העונש על 14 חודשי מאסר. הנאשם השני - שנתפס מחזיק רובה סער ושני אקדחים חצי אוטומטיים, כשכולם אינם תקינים - נידון לעונש מאסר בפועל בן 30 חודשים, כשערכאת הערעור לא מצאה להתערב בעניינו. ראו עפ"ג 23083-03-19 **אבו מדעם ואח' נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים - 17.07.19).

לאחרונה, נדון נאשם ללא הרשעות קודמות, אשר ניהל חיים אזרחיים עמלניים כבעלים של מספר עסקים ביישוב חורה, לעונש מאסר בפועל בין 15 חודשים בגין החזקת אקדח חצי אוטומטי אחד, במתחם שנקבע בין 15 עד 30 חודשי מאסר בפועל, כשהסיבה לקביעת המתחם שם היתה (ממש כמו במקרה שלפנינו) כי הנשק הוחזק בליווי תחמושת. ראו ת.פ. 19417-11-16 **מדינת ישראל נ' אבו אלקיעאן (פורסם במאגרים)**. באותו מקרה, דובר על נאשם, שהיה ללא הרשעות (ואף ללא רישומים) קודמים, לאחר שירות צבאי ארוך בסדיר ובקבע, מוכר כדמות ציבורית במגזר אליו משתייך.

עוד ראו ת"פ 52091-02-20 **מדינת ישראל נ' אל אעסם** (פורסם במאגרים), שם נדון נאשם כבן 45, נעדר הרשעות קודמות, לעונש מאסר בן 18 חודשים, מאסר מותנה וקנס בסך 12,000 ₪, בגין החזקת תת מקלע מאולתר 9 מ"מ

ו-20 קליעי תחמושת. בגזר דין זה, קבע בית המשפט, כי מתחם העונש ההולם הינו 20 עד 40 חודשי מאסר, אך קבע, כי יש להגדיל את מתחם הענישה במשורה, ולכן העמיד את המתחם בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל.

בפסק הדין עפ"ג 21819-06-21 **עובייד נ' מדינת ישראל**, נדחה ערעורו של מי שנדון לעונש בן 26 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס בסך 12,000 ₪, בגין החזקת רובה סער מסוג M-16 מפורק לשניים, תחמושת וסמים מסוג קנבוס במשקל 25 גרם. הערעור נסוב על רכיב הקנס בלבד, אך המערער טען, כי רכיב המאסר בפועל מהווה החמרה. בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, קבע, כי רכיב המאסר אינו כולל החמרה, וכי חומרת העבירות מחייבת מענה עונש מרתיע.

לפני מספר שנים, פורסמה הנחיית פרקליט המדינה מס' 9.16 (מיום ג' אב תשע"ו - 07/08/16) בנוגע למדיניות הענישה בעבירות נשק, במסגרתה הונחתה התביעה הכללית לפעול לכיוון החמרת הענישה בעבירות אלה, לנוכח הסיכון הרב הנשקף מהן והאינטרס הציבורי במיגורן. התביעה הכללית הונחתה לדרוש מאסר בפועל לתקופה ממשית, גם כאשר המדובר בעבירה ראשונה. מבחינת מדרג החומרה, הוצבה החזקה של רובה סער או תת מקלע - ברמה אחת לפני הרמה החמורה ביותר ואילו אחזקת נשק קצר - אקדח - ברמה נמוכה יותר. לנוכח הפסיקה, שפורטה באותה הנחיה, הונחתה התביעה הכללית לטעון למתחם שינוע בין שנתיים עד ארבע שנות מאסר בפועל בגין כל עבירה בודדת של החזקת רובה או תת מקלע; בין שנה לשלוש שנים בגין אחזקת נשק קצר מסוג אקדח; 6 חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, עד 6 חודשי מאסר בפועל ממש בגין אחזקת תחמושת.

הצורך בהחמרת הענישה נומק במספר הרב של העבירות, אם פליליות ואם כאלה נגד בטחון המדינה, שנעברו לאחרונה, באמצעות כלי נשק, ואף הביאו, לעיתים מזומנות, לפגיעה באזרחים בלתי מעורבים. לשם המחשה, כפי המפורט בנתונים שהובאו במסגרת ההנחיה, בשנת 2013, אירעו בישראל 563 אירועים של פיגועים פליליים באמצעות נשק חם. זאת, מבלי לקחת בחשבון פיגועים על רקע בטחוני או עבירות שנאה.

ריבוי כתבי האישום בגין עבירות אלה בשנים האחרונות, מאשש טענת התביעה, כי העבירה הנדונה הפכה ל"מכת מדינה". חלק מהגורמים לכך, הוא הנגישות הרבה לכלי נשק. נפיצות כלי הנשק יוצרת סכנה של ממש לבטחון הציבור, כפי האמרה הידועה, לפיה, כלי הנשק שהופיע במערכה הראשונה, חוזר להופיע במערכות שלאחר מכן. ובעת האחרונה, די בהצצה חטופה בכל מהדורת חדשות כמעט, כדי להתרשם מהנזקים הקשים, אשר נגרמים מכלי הנשק, המוחזקים על ידי מי שאינו מורשה לכך.

הסיכון גובר כאשר המדובר בכלי נשק אוטומטי, ולעניין זה, גם כלי מאולתר - הוא כלי נשק מסוכן, שבכוחו להמית ובשנים האחרונות אירעו אינספור פיגועים פליליים ואף בטחוניים, אשר גרמו למותם של בני אדם, באמצעות כלי נשק מסוג זה.

הדברים הגיעו עד כדי כך, שבעת האחרונה, עדים אנו לקיפוד חייהם של אזרחים כתוצאה מסכסוכים בהם נערך שימוש בנשק חם - ממש מדי יום ביומו. התפתחות זו, מחייבת החמרה נוספת במסגרת המתחם.

לנוכח התפשטות הפעילות העברית הכוללת שימוש בנשק חם בעת האחרונה, ראוי לקבוע החמרה מסוימת, באופן הדרגתי, במתחמים שנקבעו, כשהמתחם בגין אחזקת נשק חם אוטומטי מסוג רובה סער או תת מקלע - יועמד בין 20 ועד 40 חדשים מאסר בפועל.

קביעת הענישה הספציפית בתוך המתחם

לנאשם הרשעה פלילית, בגינה ריצה עונש מאסר בזמן מעצרו בתיק זה, אם כי אינה מאותה מאטריה.

בית המשפט אינו מוצא מקום לאמץ המלצת שירות המבחן למבוגרים, להסתפק בעונש מאסר קצר.

המלצה זו חורגת באופן קיצוני ממתחם הענישה הראוי. כבר נפסק, לא פעם, כי שיקום איננו מילת קסם, המצדיקה חריגה מהמתחם בכל מקרה שהוא.

ענישה בהתאם להמלצת שירות המבחן למבוגרים - לא יהיה בה כדי לשקף כלל את עיקרון ההלימה, אשר קיבל הבכורה במסגרת שיקולי הענישה, שלא לדבר על הרתעת היחיד - הנאשם - והרתעת הרבים.

יתרה מכך, שירות המבחן למבוגרים התרשם, כי הנאשם ממזער את חלקו, משליך מלוא האחריות על הנאשם 2, מטשטש מעורבותו.

טענות ההגנה בדבר משך החזקת הנשק או מטרת החזקתו - לא בוססו בראיות והן חורגות מהמסכת העובדתית הנקובה בכתב האישום המתוקן.

לזכות הנאשם, בית המשפט ייקח בחשבון את גילו הצעיר; מצבו המשפחתי; הודאתו באשמה; נטילת אחריות מצידו.

מכלול הנתונים מצביע, אם כן, לכיוון ענישה בחלקו התחתון של מתחם הענישה, אך לא ברף התחתון ממש.

כמובן, יושת על הנאשם עונש צופה פני עתיד, לבל יהין להחזיק שוב בכלי נשק כלשהו, חם או קר.

כן יושת על הנאשם עיצום כספי, בהינתן, כי המדובר בכלי נשק בעל שווי כספי לא מבוטל.

סיכום

לאחר שבית המשפט עיין בטיעוני התביעה בכתב; שמע טיעוני הצדדים על פה; עיין בראיות לעונש; עיין בתסקיר שירות המבחן למבוגרים; ולאחר ששמע דברו האחרון של הנאשם, גוזר בית המשפט על הנאשם את העונשים כדלקמן:

- א. 22 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס בתיק זה בלבד, ולמען הסר ספק, במצטבר לכל עונש מאסר אחר אותו ריצה;
 - ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום; והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בניגוד לסעיף 144 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977;
 - ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום; והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג עוון בניגוד לסעיף 144 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977; או עבירה כלשהי בניגוד לסעיף 186 לאותו חוק;
 - ד. קנס בסך 10,000 ₪ או 75 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 שיעורים שווים ורצופים החל מיום 15.11.21 ובכל 15 לחודש שלאחר מכן. לא יועבר אחד התשלומים במועד - תעמוד היתרה לפירעון מיד; ה. נשק יושמד בחלוף תקופת הערעור.
- עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים.
- הודעה זכות הערעור.
- ניתנה היום, כ"ד תשרי תשפ"ב, 30 ספטמבר 2021, במעמד הצדדים.